

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 97/02-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. júla 2002 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. K. D. toho času v Nápravnovýchovnom ústave pre mladistvých v M., pre namietané porušenie jeho práv rozsudkom Okresného súdu v Žiline sp. zn. 5 T 162/97 z 23. septembra 1997 a uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 2 To 603/97 zo 14. januára 1998 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. K. D. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. mája 2002 doručená sťažnosť Ing. K. D., toho času v Nápravnovýchovnom ústave pre mladistvých v M. (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorej namietal porušenie jeho práv rozsudkom Okresného súdu v Žiline sp. zn. 5 T 162/97 z 23. septembra 1997 a uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 2 To 603/97 zo 14. januára 1998.

Rozsudkom Okresného súdu v Žiline sp. zn. 5 T 162/97 z 23. septembra 1997 bol sťažovateľ uznaný vinným z trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, 4 Trestného zákona z dôvodu, že ako konateľ spoločnosti VUS, spol. s r. o., Ž., svojím úmyselným konaním uviedol do omylu Všeobecnú úverovú banku, a. s., Bratislava, pobočku v Žiline a neoprávneným výberom financií spôsobil tomuto subjektu v období od 19. marca 1992 do 25. marca 1992 škodu vo výške 5 455 005,28 Sk.

Sťažovateľ namietal nesprávnosť skutkových zistení a právnych záverov Okresného súdu v Žiline a poukázal na skutočnosť, že v uvedenej trestnej veci bol opakovane rozsudkami Okresného súdu v Žiline sp. zn. 5 T 661/95 z 28. decembra 1995 a sp. zn. 5 T 661/95 z 21. júna 1996 oslobodený spod obžaloby (rozhodnutia boli odvolacím súdom zrušené a vec bola v prvom prípade vrátená súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie a v druhom prípade prokurátorovi na došetrenie).

Podľa sťažovateľa nebolo v priebehu celého vyšetrovania ani v konaní pred súdom preukázané žiadne vedomé porušenie povinností z jeho strany.

Sťažovateľ taktiež uviedol, že jeho odvolanie podané prostredníctvom obhajcu Krajský súd v Žiline svojím uznesením sp. zn. 2 To 603/97 zo 14. januára 1998 zamietol podľa § 253 ods. 1 Trestného poriadku ako oneskorene podané aj napriek tomu, že (ako sám uvádza) „priamo na súde som uplatnil právo odvolania sa“.

K sťažnosti neboli pripojené žiadne prílohy.

Sťažnosť sťažovateľa nespĺňala náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 a § 50 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Sťažovateľ predovšetkým neuviedol, porušenie ktorých základných práv alebo slobôd namieta, ani akého rozhodnutia sa v tejto súvislosti domáha.

K sťažnosti taktiež nebolo pripojené splnomocnenie pre advokáta alebo komerčného právnika na zastupovanie sťažovateľa v konaní pred ústavným súdom, tak ako to ustanovuje § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd listom z 28. mája 2002 upozornil sťažovateľa na zákonom vyžadované náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, upozornil ho, že jeho sťažnosť tieto zákonné náležitosti nespĺňa a zároveň ho vyzval, aby v lehote 21 dní od doručenia uvedenej výzvy nedostatky svojej sťažnosti odstránil a pripojil k nej plnomocenstvo pre advokáta alebo komerčného právnika na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, pokiaľ sťažnosť nemá byť odmietnutá podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľ na výzvu ústavného súdu nereagoval a nedostatky svojej sťažnosti v súdom stanovenej lehote neodstránil.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje ústavný súd o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto

ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažnosť navrhovateľa doručená ústavnému súdu 13. mája 2002 nespĺňa zákonom predpísané náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľ aj napriek tomu, že výzva ústavného súdu z 28. mája 2002 mu bola doručená 31. mája 2002, nedostatky svojej sťažnosti v súdom stanovenej lehote (a ani neskôr, do predbežného prerokovania sťažnosti ústavným súdom) neodstránil, hoci bol na možnosť jej odmietnutia v zmysle § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde upozornený.

Vzhľadom na túto skutočnosť bola sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietnutá pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. júla 2002